

beredelsen af arbejdet. Jeg synes faktisk, det er udtryk for et flot, gennemarbejdet lovforslag, som både har været igennem en udvalgsbehandling i den arbejdsgruppe, der har været nedsat, og efterfølgende også har været drøftet med de to forfatterforeninger, og det gør jo også, at vi i dag har et lovforslag, som forhåbentlig får en bred opbakning her i Folketinget.

Biblioteksafgiften er jo sådan en mærkelig hybrid, der på den ene side er en kulturstøtteordning til fremme af det danske sprog, hvilket jeg synes er helt fint, men på den anden side bygger på EU's leje- og lånedirektiv og dermed på det forhold, at ophavsmanden har ret til et vederlag under offentligt udlån. Den hybrid synes jeg er utrolig fin, fordi det giver en sikkerhed for, at forfatterne kan se, at den afgift, som de nu hvert år får tildelt, også er en form for vederlagsordning, der år efter år vender tilbage. På den måde synes jeg, at den hybrid, der er lavet, på en glimrende måde dækker det behov, der er også for at give ro omkring kunstnernes virksomhed.

Hovedelementerne i loven er vi meget enige i. Det gælder det, at man ikke indfører det loft, som var tiltænkt, men i stedet laver en gradueret ordning, sådan at forfatterne også kan se, at der gives biblioteksafgift for alle bøger, dog trods alt efter en gradueret skala. Vi finder også, at det er væsentligt, at man fastholder de efterlevendes ret til afgiften efter de nuværende regler, alene af den grund, at mange forfattere i kraft af den måde, de lever på, ikke er med i en pensionskasse, og dermed er det også en form for sikkerhedsnet, man spænder ud under sine efterladte, at biblioteksafgiften fortsat er en ret for disse.

Jeg synes også, der er et andet element, jeg godt vil understrege, og det er, at der i lovforslaget er sket en fastholdelse af den ligestilling, der har været og skal være mellem skolebiblioteker og folkebiblioteker. Det giver også en vis tryghed for de forskellige kategorier af forfattere.

Nu er det jo sådan, at biblioteksafgiftsloven aldrig har været og heller ikke bliver et udtryk for nogen form for millimeterretfærdighed, for bøger er ikke metervarer, der kan klippes og sorteres i ensartede, afmålte stykker. Derfor har der altid været en diskussion om afgiften både blandt forfattere og politikere og parterne imellem, og det er givetvis også noget, som vil komme i den kommende tid.

Vi kan også se, at der i forbindelse med de høringssvar, der allerede er indgivet, er nogle små finesser og nogle grupper, der mener, at man kunne lave en anden vægtning. Det er klart, at det selvfølgelig er noget, man kan se på, men jeg synes, at helhedsbilledet i den måde, som lovforslaget er skruet sammen på, er korrekt, og derfor vil vi selvfølgelig gå positivt ind i det videre arbejde med lovforslaget.

Det, jeg vil sige afslutningsvis, er til spørgsmålet om økonomien. Jeg vil også godt udtrykke tilfredshed med ministerens bemærkninger til lovforslaget, hvor der gøres opmærksom på, at ministeren er indstillet på i forbindelse med finanslovforhandlingerne at finde de 12,3 mio. kr., der er skåret væk i forbindelse med 1999-2000-budgettet. Vi er meget indstillet på at bidrage til at finde de midler.

Vi er også indstillet på at finde midler til en opprioritering eller en opskrining af budgettet for budgetårene 2001 og 2002, ligesom vi er utrolig glade for, at der også lægges op til at lave en 4-årig rammeaftale, fordi det på sigt giver en ro blandt de kunstnere, som har glæde og gavn af biblioteksafgiften.

Alt i alt støtter vi lovforslaget.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag, hr. Henrik Svane, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende synspunkter:

Da loven om biblioteksafgift blev ændret i 1991, blev biblioteksafgiften ændret til at være en kulturstøtteordning. Den nedsatte arbejdsgruppe vedrørende lov om biblioteksafgift har i sin rapport om bibliotekspengene fundet, at loven i hovedtræk har fungeret efter denne hensigt, og at der derfor ikke er grund til at røre ved dens grundprincipper. Da vi i Det Radikale Venstre er enig i, at biblioteksafgiften skal være en kulturstøtteordning, er det jo ganske glædeligt.

Forslaget indebærer således alene justeringer til loven af 1991, heraf er det vigtigste den graduerede skala for udbetaling af afgift og de foreslåede ændringer af vægtingen, specielt med hensyn til skønlitteratur.

Med forslaget om den graduerede skala afværges indførelsen af et loft, der ville være urimeligt, og samtidig sikres en bedre fordeling af afgiften og dermed dens kulturstøttende funktion.